

ΕΚ ΤΩΝ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΒΛΟΝΔΙΝΟΥ.

Ο περιφημότερος σχοινοβάτης του κόσμου, ο J. F. Blondin, ὅστις ὡς γνωστὸν διέβη ἐπὶ ἀπλοῦ σχοινοῦ εἰς φοβερώτατον ὕψος τὸν καταρράκτον τοῦ Νιαγάρα, ἐδημοσίευσεν πρὸ τινων μηνῶν ἐν τῷ Lippincotte Magazine τινὰ τῶν ἀπομνημονευμάτων του ἐκ τοῦ βίφκινδυνου αὐτοῦ σταδίου, ἐξ ὧν ἀποσπῶμεν ἐνταῦθα τὰ ἐξῆς:

Εἶναι τώρα ἐξήκοντα ἔτη, ἀφ' οὗ ἤρχισα νὰ σχοινοβατῶ καὶ νὰ ἐκτελῶ διάφορα ἄλλα σχετικὰ τολμήματα. Ἡμεῖς οἱ εἰδικοί σχοινοβάται ἀναγνωρίζομεν τρία μόνον εἶδη σχοινοβατικῆς, ἐξ ὧν τὸ δυσκολώτατον εἶναι ἡ ὀρχησις „ἐπὶ ὑψηλοῦ σχοινοῦ“ ἐντεταμένου εἰς τοσούτω μείζονα ὕψος ὑπεράνω τοῦ ἐδάφους, πλησίον τῶν νεφελῶν, ὅσῳ τολμηρότερος εἶναι ὁ ἐπ' αὐτοῦ ὀρχούμενος τεχνίτης· δεύτερον καὶ εὐκολώτερον εἶναι τὸ τῆς ὀρχήσεως ἐπὶ „χαμηλοῦ σχοινοῦ“, ἐντεταμένου εἰς ὕψος ἐπτά ἕως ὀκτῶ ποδῶν ὑπεράνω τοῦ ἐδάφους· τὸ εὐκολώτατον καὶ τὴν σήμερον ἄχρηστον εἶδος τῆς σχοινοβατικῆς εἶναι τὸ „ἐπὶ πλαγίου σχοινοῦ“. Τὴν ὀρχησιν ἐπὶ μεταλλίνου σχοινοῦ (χοινοδρῶν σύρματος) δὲν ἀναγνωρίζομεν ὡς κλάδον τῆς ἡμετέρας τέχνης, καθότι εἶναι ἐκτάκτως εὐκόλος καὶ ἀπαιτεῖ ὀλίγησιν ἀσκήσιν καὶ ικανότητα. Εἰς τοὺς μὴ εἰδοτάς φαίνεται ἰσως παράδοξον καὶ ἀπίστευτον, οὐχ ἥττον ὅμως εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ ἐπὶ σύρματος σχοινοβατικὴ εἶναι τοσούτῳ εὐκολώτερά τῆς ἐπὶ συνήθους κανναβίνου σχοινοῦ, ὥστε ὁ ἔχων μικρὰς προκαταρκτικὰς γνώσεις, μετρίαν ἐπιμόνην καὶ ὀλίγην φυσικὴν ἐπιδεξιότητα δύναται ἐντός τριῶν ἡ τὸ πολὺ τεσσάρων ἡμέραν νὰ ἀποκτήσῃ ἀρκετὴν ικανότητα ἐν τῷ σχοινοβατεῖν ἐπὶ συρματινοῦ σχοινοῦ.

Οἱ σχοινοβάται δὲν γίνονται τοιοῦτοι διὰ τῆς ἀσκήσεως, ἀλλὰ γεννῶνται, ὥπως οἱ ποιηταί. Ἐγὼ αὐτός, ἐν ἡλικίᾳ μόλις τεσσάρων ἐτῶν, ἤρχισα ἤδη νὰ περιπατῶ ἐπὶ τοῦ σχοινοῦ, κατὰ δὲ τὸ ὄγδον ἐτος τῆς ἡλικίας μου ἔδωκα ἐν Τουρίνῳ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ βασιλέως ἑκακτον σχοινοβατικὴν παράστασιν ἐπὶ ὑψηλοῦ σχοινοῦ. Σχεδὸν ἀνευ ἐξαίρεσεως οἱ μαθηταὶ τοῦ ἱπποδρομίου (Cirkus) ἐκτός τῶν ἄλλων ἀσκήσεων λαμβάνουσι καὶ μαθήματα σχοινοβατικῆς, ὀλίγοιςτο ὅμως προάγονται πέραν τῶν προκαταρκτικῶν γνώσεων τῆς τέχνης ταύτης, διότι στεροῦνται φυσικῆς πρὸς τοῦτο εὐφυίας. Ἡ συνήθης διδασκτικὴ μέθοδος συνίσταται εἰς ἀσκήσεις ἐν τῷ βαδίζειν ἐπὶ στενῆς σανίδος, ἥτις γίνεται ὁσημέραι στενωτέρα, μέχρις οὗ τὸ εὖρος αὐτῆς ἐξισωθῇ πρὸς τὸ τοῦ συνήθους σχοινοῦ. Τὰ ἐργαλεῖα, ἅτινα μεταχειρίζονται οἱ σχοινοβάται πρώτης τάξεως, φαίνονται εἰς τὰ ὅμματα τῶν ἀδᾶν τῆς τέχνης ταύτης ἀπλούστατα, καὶ ὅμως ἡ κατασκευὴ αὐτῶν ἀπαιτεῖ τὸν ὑπὸ τὸν βαθμὸν τῆς προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας. Τὸ σχοινίον, ὅπερ ἐγὼ μεταχειρίζομαι, εἶναι κατασκευασμένον ἐσωτερικῶς μὲν ἐξ ἐλαστικοῦ καὶ εὐκλῆπτου χαλυβδίνου σύρματος, περικαλύπτεται δὲ ἐξωτερικῶς ὑπὸ τῆς ἀρίστης καννάβειος, ἔχει διάμετρον 1 3/4 δακτύλων, μήκος πολλῶν ἑκατοντάδων πήχεων, καὶ ἀξίαν 500 δολλαρίων. Ἡ τὴν ἱεροποιαν τοῦ σώματός μου ὑποβοηθοῦσα κάμαξ εἶναι ἐκ ξύλου μελέας, ἔχει μήκος 26 ποδῶν καὶ βάρος 50 περίπου λιτρῶν. Ἡ ἐνδυμασία μου εἶναι πολυτιμωτάτη καὶ ὅσον οἶόν τε ἐλαφροτάτη. Τὰ υποδήματά μου εἶναι συνήθη πέδιλα ἐκ λεπτοῦ δέρματος καὶ μὲ μαλακὰ πέλματα.

Πολλὰ μὲν ἠρώτησαν, τί αἰσθάνομαι, ὅταν σχοινοβατῶ ἐπὶ μεγάλου ὕψους. Ἐν ἡ περιπτώσει ἐννοοῦν οἱ οὗτω ἐρωτῶντες, ἀν αἰσθάνομαι φόβον τινὰ ἢ νευρικὴν ἀνησυχίαν, ὅποкрίνομαι ὅτι οὐδέποτε κατελήφθην ὑπὸ τοιοῦτου συναισθήματος. Ἐχω συνήθως ἐστραμμένα τὰ βλέμματά μου εἰς ὕψος 18 ἕως 20 ποδῶν ὑπεράνω τοῦ σχοινοῦ, ἐφ' οὗ βαδίζω, καὶ συρίζω ἢ τραγουδῶ ταπεινοφώνως ἥσμα τι οἷον δήποτε, κατὰ τὴν ἐκαστοτε διαδέσει μου. Πάντοτε βαδίζω κατὰ τὸν ρυθμὸν τῆς ὑποκάτω παινιζούσης μουσικῆς, διότι εὖρον ὅτι τοιοιτοτρόπως ἡ διατήρησις τῆς ἰσορροπίας τοῦ σώματός μου μεγάλως διευκολύνεται.

Ἀσκήσεις δὲν κάμνω πλέον ἀπὸ πολλοῦ, ἀλλ' ἐκτελῶ ἀνευ τῆς ἐλαχίστης προπαρασκευῆς καὶ τὰ δυσκολώτατα τεχνήματά μου, ὡς λ. χ. πηδήμα ὑπεράνω καθέκλας ἐπὶ τοῦ σχοινοῦ, καθ' ὃ ἀναστρέφομαι εἰς τὸν ἀέρα καὶ σταματῶ ὁδῶς ἐπὶ τοῦ σχοινοῦ πέραν τῆς καθέκλας. Δύναμαι ἐπὶ ἑτῇ ὁλόκληρᾳ νὰ μὴ θέσω καθόλου τὸν πόδα ἐπὶ τοῦ σχοινοῦ καὶ πάλιν νὰ ἐκτελέσω ὅλα μου τὰ σχοινοβατικὰ πειράματα μετὰ τῆς αὐτῆς εὐκολίας, ὡς ἐὰν ἡσκούμην καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Ὡς ἀπόδειξιν, ὅτι οὐδεμίαν ἀνάγκην ἔχω πλέον τῆς ἀσκήσεως, δύναμαι νὰ ἀναφέρω τὴν διὰ τοῦ διτροχοῦ ποδηλάτου πορείαν μου ἐπὶ τοῦ σχοινοῦ. Πρὸ τινων ἐτῶν δηλαδὴ, ὅτε τὸ ποδηλάτον ἦτο εἰσέτι νέον, μοὶ ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα νὰ μεταχειρισθῶ τὸ ἐργαλεῖον τοῦτο διὰ τὰς παραστάσεις μου. Παρήγγεila λοιπὸν ἐν τινι ἐργοστασίῳ ποδηλάτων νὰ μοὶ κατασκευάσωσι διτροχον μὲ αὐλακα περὶ τὰς τροχιάς, ὅπως οἱ τροχοὶ ἐναρμόζονται εἰς τὸ σχοινίον, κατὰ τὰλλα δὲ ἐκ τῶν συνήθων. Περιέμενον νὰ τὸ λάβω ἡμέρας τινὰς πρὸ τῆς παραστάσεως, ἵνα προεξασκηθῶ, ἀλλὰ τὸ ἔλαβον μόλις τὴν τελευταίαν ἡμέραν, ὅτε ἤμην ἐτοιμὸς νὰ παραστήσω. Ὅτε τὸ ἔλαβον, ἐχάρην ὡς μικρὸν παιδίον, τὸ ὁποῖον λαμβάνει νέον τι ἄδυσμα· ἀμέσως ἐπέβην ἐπὶ τοῦ διτροχοῦ καὶ προήλασα ἐπὶ τοῦ σχοινοῦ ἐνώπιον μεγάλου πλήθους θεατῶν, οἵτινες ἐκ τῆς μεγάλης μου ἐπιτυχίας συνεπέραναν βεβαίως ὅτι εἶχον ἀσκηθῇ ἐπὶ μῆκας ὁλοκληρούς.

Εἶπον ἤδη ὅτι οὐδέποτε ῥεσθάνομαι φόβον ἢ ἀνησυχίαν, οἱ ἄνθρωποι ὅμως, ὅσους ἐβάστασα ἐπὶ τῶν ὤμων μου σχοινοβατῶν, πρέπει νὰ παραδεχθῶ ὅτι ῥεσθάνοντο σφοδρῶς πάλλουσαν τὴν καρδίαν των ὑπὸ τοῦ φόβου. Καὶ ὅμως οὐδέποτε ἔχουσι οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην αἰτίαν νὰ φοβῶνται. Τὸ μόνον ἔργον των εἶναι νὰ καθῶνται ἐντελῶς ἡσυχοὶ ἐπὶ τῶν ὤμων μου, νὰ προσέχωσι μήπως μὲ σφίξωσι δυνατὰ τὸν λαιμόν, καὶ νὰ ἀφίνωσι τὰ λοιπὰ εἰς ἐμέ. Ὅσακις μεταβιβάζω τινὰ κατὰ πρώτην φοράν εἰς τὸ ἀντίπεραν μέρος, κρατῶν αὐτὸν ἐπὶ τῶν ὤμων μου καὶ βαδίζων ἐπὶ τοῦ σχοινοῦ, συνδιαλέγομαι συνήθως μετ' αὐτοῦ περὶ τῶν μᾶλλον ἀδιαφόρων παραμάτων ὕψους διασκέδῶ τὸν φόβον του· τὸ μόνον δὲ, ὅπερ συνιστᾷ θερμῶς εἰς αὐτὸν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, εἶναι νὰ μὴ κυττάξῃ ποτε πρὸς τὰ κάτω, ὅταν εὐρίσκειται μετέωρος μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς. Οὐδένα ὅμως εὖρον ἐντελῶς ἀτάραχον, διότι πάντοτε ἤκουσα στεναγμούς ἀνακουφίσεως μετὰ τὴν περαιοῖσιν. Πολλοὶ δὲ μάλιστα ἀνεφώνουν: „Οὐδέποτε πλέον!“

Περὶ τῆς πορείας αὐτοῦ ὑπεράνω τοῦ καταρράκτου τοῦ Νιαγάρα λέγει ὁ Βλονδίνος τὰ ἐξῆς: „Εὐρισκόμην περὶ τοὺς 150 πόδας ὑπεράνω τοῦ καταρράκτου, ὡφείλον δὲ νὰ διανύσω 1200 ποδῶν δρόμον ἐπὶ τοῦ σχοινοῦ ὅπως φθάσω εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην. Κατὰ τὴν πρώτην μου παράστασιν ἡ κίνησις ἦτο μεγίστη. Ὅλοι οἱ σιδηρόδρομοι ἐξέπεμπον ἰδιαιτέρας ἐκτακτοὺς ἀμαξοστοιχίας. Ἐπὶ ἑκατέρας τῶν ὁχθῶν τοῦ Νιαγάρα ἦτο ἰδρυμένη εἰς μήκος ἡμίσεως ἀγγλικοῦ μιλίου σκηνὴ διὰ τοὺς ἀπειροπληθεῖς θεατὰς. Ἐξηκολοῦθησα τὰς παραστάσεις μου μέχρι τοῦ 1860, ὅτε διὰ τελευταίαν φοράν ἐνώπιον τοῦ πρίγκιπος τῆς Οὐαλίας διέβην ὑπεράνω τοῦ καταρράκτου τοῦ Νιαγάρα πατῶν ἐπὶ τοῦ σχοινοῦ μὲ ξυλίνους πόδας, προσδεδεμένους ἐπὶ τῶν ποδῶν μου. Ἐκτὸς τούτου ἐβάδισα ἐπὶ τοῦ σχοινοῦ ἐκείνου ἐγκεκαλυμμένους μὲ λινὸν σάκκον, ἔσσυρα μικρὸν τι κάρρον μονότροχον, ἑκαμα πηδήματα μὲ ἀναστροφὰς εἰς τὸν ἀέρα, ἐμαγερεύεσα, καὶ τέλος μετέφερα ἕνα ἄνθρωπον καλῆμενον ἐπὶ τῆς ράχους μου.

Ἄλλως, καίπερ οὐδὲλως εἰσέτι αἰσθάνομαι τὴν πλῆσιναν τοῦ γήρατος, νομίζω ὅτι δὲν θὰ παρουσιασθῶ πλέον εἰς τὸ δημόσιον. Ὅταν ὅμως ἐπέλθῃ ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ὑπὸ τοῦ γήρατος θ' ἀναγκασθῶ νὰ παύσω τὴν σχοινοβατίαν, τότε βεβαίως θὰ λυπηθῶ ἐγκαρδίως.

κκ. Ν. Μ. εἰς Πορτ-Σάιντ, Π. Χ. εἰς Γαλάζιον, Θ. Εὐ. εἰς Τεργέστην. Ἐλήφθησαν καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν. — κ. Π. Π. εἰς Ὁδησσόν. Θὰ πρᾶξωμεν συμφωνίαν πρὸς τὰς ὁδηγίας σας. — κ. Γ. Κ. εἰς Κίον. Θὰ συμμορφωθῶμεν. — κ. Κ. Α. Κ. εἰς Προῦσαν, Π. Μ. εἰς Ὁδησσόν. Ἐλήφθη-

σαν. — κ. Σ. Κ. εἰς Μιγάμαρ. Τοὺς τόμους δὲ λάβετε κατ' αὐτὰς ἐξ Ἀλεξανδρείας. — κ. Ν. Γ. Σ. Αὐτόθι. Θὰ φροντίσωμεν ἐκ νέου. — κ. Ν. Ν. εἰς Ὁδησσόν. Ἐλήφθησαν ὑπ' ὀφει καὶ δὲ ἐξετάσωμεν. — κ. Κ. Κ. εἰς Καβαλλή. Ἐνεγράψαμεν. Τὸ τίμημα ἐλήφθη. — κ. Ἀδ. Ζ. Μ. εἰς

Βιτάλιξ. Τὴν ὑποδειχθεῖσαν ἡμῖν νέαν τῆς Κλειῦς μας φιλὴν ἐνεγράψαμεν. Τὰ λοιπὰ ἐσημειώσαμεν. — κ. Ι. Ζ. εἰς Βατούμ. Ὡς σὰς εἰδοποιήσαμεν ἐλήφθησαν ἐγκαίρως. — κ. Α. Α. Α. εἰς Ρουσσόν. Τὸ τίμημα ἐλήφθη. — κκ Μ. Γ. εἰς Τεργέστην. Ἐλήφθησαν καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. Ἰωσήφ Βέρδης, μετὰ βιογραφίας. — Οἱ γάμοι τῆς Ἀλεξάνδρας. — Ἐπὶ τῷ ἱωβιταίῳ τῆς Α. Π. τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας. — Πνευματισμοὶ καὶ ταχυδακτυλουργοί. — Ὁ Δαίμων. Διήγημα ὑπὸ Ι. Ι. Κρασσέβου (συνέχεια). — Πινακοθήκη, ἥτοι ἐργονεῖα τῶν εἰκόνων. — Ποικίλα. (Περὶ δηλητηριάσεως τοῦ αἵματος διὰ γραφικῆς μελάνης. — Ὁ μετὰ τὸ γένμα ὕπνος. — Νέον εἶδος ἐπαγγέλματος. — Δολοφονὰ φιλήματα. — Ὑδωρ τῆς Κολωνίας ὡς ποτὸν. — Τὸ μετρικὸν δεκαδικὸν σύστημα. — Ἡ τριακοσιετηρὶς τοῦ μικροσκοπίου.) — Ἐπιστήμη καὶ Καλλιτεχνία. (Τὰ ὡὰ τῶν ὀρνίθων. — Ὅπιομανία παρὰ τοῖς πτηνίοις καὶ ταῖς γαλαῖς. — Διάφοροι βαθμοὶ ταχύτητος. — Πῶς ἰατρεύεται τὸ συνάχι.) — Βιβλιοθήκη. — Ἐκ τῶν ἀπομνημονευμάτων τοῦ Βλονδίνου. — Μικρὰ Ἀλληλογραφία.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ. Ἰωσήφ Βέρδης (ἐν σελ. 193). — Ἐν Θέρεϊ. Εἰκὼν τοῦ P. Thumann (ἐν σελ. 196—197). — Βίος καλλιτεχνῶν. Κατὰ ἰχνογραφίαν τοῦ O. Herrfurth (ἐν σελ. 201).

Ἐκδότης Π. Α. ΖΥΤΟΥΡΗΣ.

Τύποις Bär & Hermann, ἐν Λειψίῳ. — Χάρτης ἐκ τῆς Neue Papiermanufaktur ἐν Στρασβούργῳ. — Μελάνη Frey & Sening, ἐν Λειψίῳ.